

Jak se naši předkové a bratři o rozvoj chrámu Božího v Roztokách zasazovali

(výběr z internetové publikace přepisu farní kroniky od Františka Lednického)

Od roku 1851 až do roku 1874 nebyla kniha památní v osadě vedena, v tomto roce 1874 dne 19. prosince přistěhoval jsem se já, Josef Šašek, bývalý st. kaplan Staro-Boleslavský co ustanovený farář do Roztok. Poněvadž v těchto letech od 1851 - 1874 mnohé věci pro osadu Roztockou velmi důležité věci se udály jako - chci alespoň něco o těchto věcech památných, což mně o nich známo, předeslati, nežli o věcech a událostech po čas mého pobytu v Roztokách pokračovati počnu.

Stavba chrámu Narození sv. Jana Křtitele

Paměti hodno jest, že od založení duchovní správy v Roztokách t.j. od r. 1764 až asi do r. 1854 všechny obřady a všechny služby Boží odbývány byly v zámecké kapli (v zámku) a že od toho času t.j. r. 1764 až do r. 1865 všichni duchovní v domku u zámku, kdež nyní zahradník bydlí, své obydlí měli. Roku 1836 koupil panství Roztocké Josef Leder, který dle vypravování starších osadníků a také dle svědectví památní knihy staré (viz opis Rakovnického krajského úřadu v knize) odbývání služeb Božích pro budoucnost dovoliti se zdráhal; záležitost celá dostala se až ku krajskému úřadu - soudu - Rakovnickému r. 1841; tímto c.k. krajským úřadem bylo rozhodnuto, že velkostatkář Jos. Leder není nadále povinen kapli zámeckou pro veřejné služby Boží přenechati a že bude postaráno, by co nejdříve v Roztokách farní chrám Páně postaven byl. K účeli tomu věnoval velkostatkář Jos. Leder místo stavební u kříže naproti nádraží a sice 110 čtverečních sáhů. (Viz opis v archivu uložený ze dne 22. dubna 1859 Nro 14962, Nro 4626; bohužel, že ale posud ku stavbě nepřišlo.) Místo toto darované nikdo ale knihovně pojistiti nedal, takže z toho může přijíti ke sporu as v době nejbližší (rozhodnutí se v památní knize zaznamená). Od roku 1858 byly služby Boží a všechny církevní obřady dílem u kříže naproti nádraží, dílem ve škole aneb v kostele na Levém Hradci odbývány; roku 1866 byl konečně nynější kostelíček z obecní sýpky, kterou podílníci Roztočtí, Žalovští, Husinečtí a Lichocevesští darovali vyprošenými milodary vystavěn; jest to zajisté skutek velmi chvalitebný a památky také hodný; podívno velice tudíž, že od tehdejšího p. faráře Jana Šrámka co hlavního podnikatele a ředitele stavby této ani poznámky o stavbě této ani zaznamenání dobrodinců v archivu ponecháno nebylo.

Pokud mně možno bylo jména dobrodinců chrámu tohoto se dozvědět chci je zde na věčnou památku zaznamenati:

b.č.	č.domu	Jména dárců na stavbu chrámu Páně	zlatek a krejcarů.
1.		Jeho c.k. výsost dobrotivý Král Ferdinand	600.
2.	38.	Pan Dr. Limbek	100.
3.	4.	Dr. Brauner	50.
4.	70.	Paní Kateřina Práchnerova	100.
5.	19.	P. Glaser	100.
6.	62.	P. G.	100.
7.	81.	P. Zlatohlávek	50.
8.		P. Okoun	50.
9.	1.	Pan Leder 10.000 cihel	100.
10.	23.24.	Továrna	50.
11.	50.	Továrna	30.
12.		Od dobrodinců v obci Roztokách	57.61
13.		Sbírka po Praze od p. Zlatohlávka	113.26
14.		Sbírka po vesnicích od Frant. Hladkýho	161.17
15.		Sbírka p. Zlatohlávka	94.51

16.	Sbírka p. Fr. Hladkýho	82.16
17.	Sbírka pana Zlatohlávka	63.27
18.	Sbírka p. Fr. Hladkýho	74.16
19.	Práce zdarma konali:	
	Jos. Vagner zedník	4 dni (z Roztok)
	Jan Chroust z Roztok,	4 dni
	Matěj Fingerhut ze Žalova	4 dni
	František Holeček zedník z Roztok	4 dni
	Pan Kavka nádeník	4 dni
	Tomáš Tichý ze Žalova	4 dni (zedník)
	Kateřina Černá	4 dni
20.	Velký obraz sv. Jana Křt. daroval p. Zlatohlávek, cena 60.	
21.	Obraz nad sv. Janem sv. Trojice darovaly
paní Stanková sládková, slečna Zlatohlávková,
paní Grillova v ceně	30.
22.	Zábradlí a lité svícný daroval p. Ringhofer z Prahy	
23.	Varhany daroval Pražský kn. arc. seminář, oprava stála ...	
24.	Svícný a lampu koupil p. Zlatohlávek z vyprošených peněz 70.	
25.	Na oltář přikrývky a polštáře darovaly:
paní Kudláckova, paní Angrova, obě z Prahy.	
26.	Oltář vyprošen na sv. poli ve Volšanech od p. Zlatohlávka.	
27.	22. Dovož oltáře zdarma Jakub Kohn živ. z Roztok č. 22	
28.	Kazatelna vyprošena na zámku z císařské kaple -	
29.	dovož p. Matěj Vosáhlík soused Roztocký.	
30.	Ze zbytku kazatelny zhotovena jest zpovědnice, kterouž pracoval truhlář Vodička za	
20 zl.		
31.	Kamen mramorový na oltáři vyprošen v klášteře na Strahově.	
32.	21. Dovož kamene Jan Port č. 21 v Roztokách zdarma.	
33.	Stolice koupily od paní od Fr. Kučery truhláře po 15 zl:
Paní Limbek, Paní Braunerová, P. Glaserová.P.9
Paní Zlatohlávková, p. Prachnerova, p. Okoun, p. Unschuld.	

Prad. die 23. Januarii 1866.
A. L.

*Prijimá tu milostivému daru od
600. zl. tu vyslavení chrámu
Janě v Roztokách od Jejich
Velčenosti:*
*čísáře Jana Ferdinanda I.
Dobrotivého, a
glózně císařovny Marii Anny.*

*Jan Bůh buď sam odplatitelem
Jim!*

MZDY ke konci 19. století: úředník měsíčně: 25zlatých; zedník měsíčně: 35 zlatých

Kosteliček byl dne 19 května 1867 tj. IV. neděli po velikonoci od nejdůstojnějšího pana světicího biskupa Petra Krejčího vysvěcen a veřejným službám Božím odevzdán. Považoval jsem za věc velmi důležitou toto o počátku a vystavění kostelíčka a toto zde v pamětní knize napsati dříve nežli o jiných věcech v čas působení mého vpadajících psáti budu; více jsem psáti nemohl, poněvadž nebylo možno se více dozvědět. Toto zde napsané sestavil jsem dle vypravování Františka Hladíka stavitele chrámu tohoto muže pravdomluvného a v každém ohledu řádného, který svým čestným slovem se zaručil, že toto zde od něho udané na pravdě se zakládá.

Oprava chrámu Páně

Roku 1879 v měsíci červnu byl opraven kosteliček Roztocký; uvnitř byl vymalován malířem Pražským Dvořákem, zvenku vybělen stavitelem Františkem Hladkým za velmi malou odměnu 50 zl. kterážto částka, poněvadž kostel Roztocký zcela žádného jmění nemá, u osadníků obce Roztocké a Pražanů v letní době v Roztokách bydlících místním duchovním správcem vyprošena byla.

Dary pro kostel Roztocký

Od roku 1876 - 1880 obdržel Roztocký kostel, který dříve ani nejpotřebnější roucha k Bohoslužbě neměl, velmi krásné dary od vysoce rozené paní hraběnky Paulíny Klebelsbergovy a sice dvě krásné kasule (bílou, žlutou), krásné bílé polštáře na oltář, kteréžto věci sama pracovala. Na žádost duchovního správce místního obdržel dále Roztocký kostel z ústavu šlechticů na Hradě Pražském od spolku ku klanění se Nejsvětější Svátosti Oltářní a ku podporování chudých kostelů jednu bílou a jednu červenou kasuli a bílý krásný pluviál.

19. července 1880: Generální kanovnická visitace - Dne 19. července 1880 zavítal Jeho Eminencí nejdůstojnější arcipastýř p.t. pan kardinál arcibiskup Pražský kníže Schwarzenberg do osady Roztocké, by zde 200 věřícím svátost sv. biřmování udělil a spolu v pokroku školních dětí ve sv. náboženství se přesvědčil. Den tento od celé osady velmi toužebně očekávaný byl co veliký svátek v celé obci svěcen. Již den před tím oznamovala střelba s okolních vrchů celé osadě a okolním obcím, že se veliký slavnostní den pro Roztoky a celou osadu blíží. V den slavnostní počali hned časně z rána obyvatelé Roztočtí (bez rozdílu vyznání) domy své věnci a prápory okrašlovati, tak že za krátkou dobu nebylo ani jednoho domu, kudy Jeho Eminencí ke kostelu ubírat se měl, který by nebyl býval okrášlen; ano i domy v postraních ulicích, zvláště letohrádky majitelů Pražských byly velmi bohatě ozdobeny. O půl 8 hodině vyjel pan patron kostela Levého Hradce a majitel velkostatku Roztockého Josef Leder s obecním zastupitelstvem Roztockým a Žalovským, k nimž se mnozí majetníci zdejších letohrádků přidali až na hranice osady Roztocké k obci Selci Jeho Eminencí vstříc, odkudž jej dvěma branami, z nichž jedna na počátku obce nákladem velmi obětavého a v každém ohledu řádného občana Roztockého Jana Čáslavského a druhá u kostela nákladem obce Roztocké vystavěna byla, až do farního domu doprovodili. Po krátké rozmluvě s panem patronem Josefem Ledrem, jakož i některými členy zastupitelstva Roztockého a Žalovského odebrala se Jeho Eminencí do chrámu Páně, kdež jej jedna školní dívka, dcera Josefa Hrubého mistra tesařského, velmi dojemně a krásně ve jménu osady Roztocké uvítala. Po mši sv. a po kázání, které pro veliké parno a nával lidu před kostelem konáno býti muselo, udělil Jeho Em. 200 zmíněným věřícím svátost sv. biřmování. Po ukončených obřadech a modlitbách za zemřelé odebral se Jeho Em. do školy, by zde zkoušku dětí ze sv. náboženství vykonal. Zkouška, jakož i všecky odpovědi dětí Jeho Em. velmi zajímaly, tak že po několikráte mezi zkouškou svou úplnou spokojenost najevo dal a ke konci velmi chvalně o pokroku dětí ve sv. náboženství se vyjádřil. Tuto spokojenost vyjádřil Jeho Eminencí duchovnímu správci Josefovi Šaškovi a po nedlouhém čase jej propůjčením tak zvaného "expositorium canonicale" za jeho pilnost vyznamenati ráčil.

Socha sv. Jana Nepom. před kostelem - Socha tato byla na památku veliké vody (povodně) r. 1845 od majitelů mlýna č. 53. Todla a manželky jeho koupěna a na dvoře téhož mlýna v slušné kapli postavena. Poznamenati slušno, že od času 18--., když kaple v zámku zničena byla a chrámu Páně v Roztokách nebylo, služby Boží u sochy této nedělního a svátečního času konány bývaly. Později asi r. 1856(?) byl mlýn tento od společnosti Hüttech Hoffmann a Steckl koupěn a v továrnu (přádelnu)

proměněn, kde se lidu Roztockému i okolnímu po více roků velmi dobré výživy dostávalo. Majitelé tito, ačkoliv vyznání protestantského jsouce sochu tu ve velmi veliké účtě chovali, zvláště ale manželky jejich katoličky častěji modlitby své před ní vykonávaly a ji čerstvými květinami a věnci zdobily. Konečně r. 1873 přestalo se mně z neznámé příčiny v továrně této pracovati a majitelé usnesli se továrnu tuto prodati. Za tou příčinou požádal t.č. místní farář Josef Šašek jmenované majitele, by jemu sochu tuto darovali, by ji na jiném lidu přístupném místě postavití dáti mohl. Když konečně továrna tato r. 1883. jistému židu jménem Fischerovi prodána a v olejnu proměněna byla, vymínili sobě majitelé při prodeji sochu tuto a darovali ji faráři, který ji na obecním místě s povolením celého místního zastupitelstva r. 1884. před kostelem postavití dal a ji dne 1. listopadu t.r. na den všech svatých po dopoledních službách posvětil.

Nové varhany v Roztokách r. 1884 - Novému kostelíčku Roztockému dne 19. května 1867 vysvěcenému byly darovány varhany malé tak zvaný positiv z knížecího Arcibiskupského semináře Pražského r. 1867. Ačkoliv positiv tento až do r. 1884. v stavu dosti dobrém se nalézal, nezdál se býti místnímu faráři Jos. Šaškovi pro farní chrám Páně dostatečným, protož dlouho přemýšlel, jakým způsobem by bylo možno kostelu tomu zcela nemajetnému nové a větší varhany poříditi. I usmyslil si za tou příčinou učiniti mezi osadníky sbírku, neuváživ ovšem na počátku, jak těžkou úlohu v osadě malé sobě předsevzal. Začátek učiněn se žádostí na majitele továrny na dynamit u Roztok. Byl to začátek šťastný, neboť majitelé tito žádost tuto vyslyševši laskavě faráři k dílu bohulibému 100 zl. zaslali. Tímto krásným počátkem povzbuzen žádal farář žádost druhou na firmu francouzskou "Osinger" v Roztokách, která jemu 50 zl. věnovala. Počet těchto spanilomyslných dárců rozmnožila řemeslnická beseda v Roztokách, která z odbývaných zábav celý čistý užitek 130 zl. 57 kr. věnovala. K těmto dárcům přidružili se dobrovolně bez žádosti pp. Dr. Ignac Brdicka majitel villy v Roztokách a zemský advokát v Praze s 25 zl; mladší učitel v Roztokách p. Václav Nedvěd s 20 zl. Dále přispěli svou pomocí dobrodinci následující: Pan Kraus majitel villy v Roztokách a měšťan v Karlíně; veledůstojný pan farář od františkánů v Praze Dr. Duchek; místní farář Jos. Šašek; Kohn Karel, c.k. pošt mistr v Roztokách; Válek domkář a zedník v Roztokách č. 52; Chvatlina-ova vdova v Roztokách; Simandl Jan dělník v Roztokách, Černý Jan /Jurásek/ mistr obuvnický v Roztokách; Pokorný domovník v Roztokách; Chroust zedník v Roztokách; Bílek ovčák v Roztokách; Havlín poklasný v Roztokách; Tuček hostinský v Roztokách, Moucha domkář v Roztokách, Třešňák domkář, Jelínek chalupník, Havlíček chalupník t.č. kostelník č. 34, Vacek podučitel, Ryzner Vincenc lékař, Freund kupec, Marie Svobodova hospodyně ve faře, Hladký František mistr zednický, Zlatohlávek majitel villy v Roztokách a kupec a měšťan z Prahy; Felkl Jan továrník v Roztokách.

Dále přispěli k tomuto bohumilému dílu Vošahlík Matěj starosta z Roztok, Kohn Karel, c.k. pošt mistr z Roztok a Karel Soukup gruntovník ze Žalova tím, že povozy na přivezení varhan a potřebné dříví na upravení koru/kruchty zdarma poskytli.

Poněvadž zhotovení nových varhan na 595 zl. rozpočteno bylo a poněvadž nové tyto většího místa tudíž rozšíření choru vyžadovaly, nedostávalo se ještě na práci tuto 300 zl.

Za tou příčinou požádal farář p. velkostatkáře Josefa Ledra co patrona kostela Levo-Hradeckého, by jemu tuto částku na uskutečnění díla toho ze zádušního jmění kostela Levo-Hradeckého milostivě povolil, při čemž jemu návrh učinil, žeby positiv kostela Roztockého kostelu Levo-Hradeckému, který nevyhnutelně zapotřebí nových varhan má, darován býti mohl. Pan patron nejenom, že návrh tento přijal a žádost farářovu schválil, nýbrž i ji také k vyšším místům ku schválení odporučil. Žádost tato panem patronem odporučená byla jak od Nejdůstojnější kníž. Arcib. Konsistoře tak i od vysokého c.k. Místodržitelství dne 13/VII 1884. pod č. 49305. schválena /viz Nro ... 116 far. r. 1884/. Na základě povolení toho objednal farář hned zhotovení nových varhan u varhanáře Schiffnera v Praze, který je do dne 24. prosince 1884 dopoledne zhotovil a postavil. Toho dne byly varhany od místního faráře Jos. Šaška posvěceny. Toho samého dne na štědrý večer o půlnoční mši sv. počalo se ponejprv na ně hráti a sice hrála se na ně každému věrnému křesťanu přeradostná píseň "Narodil se Kristus Pán". Lid věřící radoval se velice nad dokončenou touto bohulibou prací, s lidem radoval se také místní duchovní s přáním, by líbezný hlas varhan těchto osadníků Roztocké v budoucnosti k větší zbožnosti a

k prozpěvování cti a chvály Nejsvětější Trojice B. a Nejblahoslavenější Rodičky našeho Spasitele, jehožto přeradostná památka narození právě se konala, vždy víc a více povzbuzoval.

Dne 3/5 1889 udeřil blesk do fary a kostela o 1 hodině odpolední do kostela a fary. Rána byla tak hrozná, že farář, který se právě v tom okamžiku u okna nalézal na několik okamžiků sluchu pozbyl. V kostele porouchal blesk dvěře, některá okna a věž, škodu přílišnou ale nezpůsobil. Do fary vjel pod oknem u dvěří do prvního pokoje, odtud na chodbu do kuchyně letní, odkudž vyjel střechou, kdež rozbil kamenný kříž a svezl se po drátě na zdi se nalézající k oknu, u něhož farář se nalézal a zde u něho skončil, tak že farář (za) své zachránění jedině milosti B. děkuje.

A nyní při odchodu na nové mně vykázané místo končím památní knihu tuto, kterou jsem roku 1875 založil s přáním, by nástupce dále v ní pokračoval.

S velikou bolestí jsem při příchodu do Roztok úřad započal, neboť poměry Roztockého faráře až do zlepšení kongruy [nejnižší stanovený příjem duchovního ve veřejné duchovní správě zaručený zákonem - pozn. redakce.] r. 1887. byly velmi smutné, s nevýslovně ale větší bolestí tato slova končím! Opouštím sice farku nebohatou, osadu malou, opouštím ale lid upřímný který lnoul láskou ke mně co k otci! Kdo ví co na mně čeká v osadě větší? Najdu tam tolik spokojenosti, co jsem nalezl od 19. prosince 1874 až do 1. května 1892 v Roztokách?

Nyní s Bohem Roztočtí osadníci, Bůh laskavý odměníž Vám hojně lásku, kterouž jste oslazovali těžké postavení Vašeho duchovního pastýře skoro po osmnáct roků. S Bohem volám k Vám všem; - avšak nevolám k Vám s Bohem navždy, volám k Vám jenom na čas, shledáme se ještě jednou, jestli ne zde v Roztokách jistě jednou na věčnosti! Dej Bůh, aby toto naše shledání bylo šťastné, abychom se shledali na pravici Ježíšově na věčnosti blažené!

Roztoky 1. května 1892. Josef Šašek

odstupující farář Roztocký a jmenovaný farář Vršovický

Dary pro chrám Páně v Roztokách 1894

- Paní Johanna Ptáková, manželka hostinského v Roztokách darovala na hlavní oltář vyšívané antependium a jednu příkrývku plátěnou, bílou.

- Paní Huňkova, majitelka villy "vinice Matky Boží" v Roztokách. Darovala polychromované sošky Panny Marie a sv. Josefa, jež postaveny za oltář pod obrazem sv. Jana Křt.

- Pan Václav Nedvěd učitel Roztocký na poděkování Pánu Bohu za ušetření nemilých a nepříjemných povinností vojenských spolu s manželkou svou Annou koupil pro kostel roztocký fialový ornát za 31 zl. a bílý za 27 zl.

- Mimo tyto dárcy přičiňovali se i paní zdejší i z cizích osad o okrasu chrámu Páně a sochy Panny Marie lúrdské na božím hrobě stojící darováním umělých květin - za kteroužto lásku k chrámu Páně Bůh sám buď odplatitelem.

Socialismus a anarchismus - Co se týče poměrů politických vztyčuje stále výše hlavu podivná hydra, jež se nazývá socialismus, druh to lidí, přejících si aby nebylo žádných bohatších, nýbrž všichni aby měli stejně, a stejně aby každý pracoval a za to stejnou měl odměnu; pak jiná toho druhu nestvůra anarchismus, kteří chtějí, všecek stávající pořádek převrátiti a při všeobecné vřavě a krveprolévání sami veškerou moc nad lidstvem uchvátiti a dle převráceného mozku svého celý svět bez Boha řídit. - Kam chtějí bez Boha dojíti zaslepeni, jemuž se posmívají a proti moci jeho svou sílu staví?

Rok 1895 začíná opět dalším vzrůstáním se socialismu a anarchismu, ba i na sněmu zemském mnozí z poslanců se k těmto přemrštěncům buď veřejně buď tajně přiznávají, jiní jim odpírají, dosavadní řád udržeti chtějíce, dle toho, jakého smýšlení náboženského jsou. Kteří jsou poněkud věřící křesťané

poslanci, snaží se lid upokojiti, ti poslanci pak kteří víry žádné nemají snaží se lid pobouřiti, ač tomu prý tak není jak často vykřikují, za nejlepší přátele dělnictva a lidu venkovského se vydávajíce, jakož i za věrné (loyální) poddané zákonnitého krále se vydávajíce. Sladké jsou a poutavé řeči jejich, přísloví však viní je ze lži, říkouc: Na jazyku med, v srdci jed.

Oprava kostela, zřízení hromosvodu a prkenné podlahy v kostele - Farní kostel sv. Jana Křt. nemá dosud žádného patrona, ani svého vlastního jmění, a tak je s potřebami svými odkázán buď na záduší filiálního kostela Levo Hradeckého, nebo na dobročinnost osadníků. Poněvač stav tohoto farního kostela již neodkladné opravy potřebuje, a také hromosvodu postrádá (uhodiloť, jak výše při r. 1889. zaznamenáno, dne 3./5. 1889. do fary i kostela a všechny kroky správců duchovních k zařízení téhož ze jmění Levo Hradeckého zůstaly bez výsledku) odhodlal se farář k zavedení sbírky dobrovolných dárek ve farnosti k odstranění nedostatků kostelních. Ve sbírání neúnavně si počínaly dívky Františka a Rosalie Hrubých, dcery mistra tesařského a převozníka z Roztok. I sebraly ode dne 3/6. 1895, kdy prosba k osadníkům vydána, následující příspěvky:

- po 20 zl: Josef Leder, majitel velkostatku Roztoky, a N.N.
po 10 zl: M. Pavikovská, B. Jarosch, E. Rzehory, Baronka Bohuschova,
paní Mathil. Bodiczkova,
Marie Gottwaldova, Sigm. Haurowitz (žid), Anna Schlesingerova, Karel Römisch,
po 7 zl: Ferd. Felkl s rodinou
po 5 zl: Václ. Nedvěd, Ant. Koch (z Prahy), H. a H. Oesniger, V.M., A. Kreidl, R. Zd.,
J. Buschek, M. Vošáhlík, Josef Mladějovský, Anna Krausova, Feiler, Emma Huňkova.
po 4 zl: Rodina Hrubých.
po 3 zl: Veselý Ant., Ter. Ulrich, Anna Krůtova, Pták,
po 2 zl: J. Chudoba, J. Hrdina, Martínek, Anna Krch z Prahy, paní Malá, Kar. Kohn (žid),
N., Ant. Orth, Anna Fischerova, An. Holub, Bož. Novák, Veselý Vilém,
po 1 zl50kr: Ant. Válek, J. Dolejš;
po 1 zl: Dobravský, Vacek, Václ. Seydl, Špačkova, Liška, T. Šebek, Jauris (Praha),
J. Pacák (Praha), Jan Krch, Anna Hladký, Jos. Hapnička, Jan Štumpfa, Hůlka,
paní Novák, Fr. Šourek, V. Kučera, Fr. Petrák, Kocourkova, Mar. Panochova
K. Tuček, Freund (žid), Ant. Šimák, Christophe, W. Anger, Lullu Römisch, Frant.
Tuček, Jos. Roušal, K. Krupičková, Krobián z Dráhy, Jos. Salač, Ant. Koudelka,
Eleon. Síbrtova, Hora, Berta Schöbl, Barbora Müller.
po 50 kr: Berta Ponec (Praha), Vinc. Ryzner, Marie Michálkova, Čáslavský, Jan Ženíšek,
Nohl, Urválek, Cecilie Šourek.
po 40 kr: Alžb. Valgonova.
po 20 kr: Fr. Bureš, Jan Urban, Fiegert.

Celkem 260 zl. 00 kr.

Celkem na opravu použito 241 zl 02 kr

Zbývající část peněžítá použitá na zakoupení lněného plátva ku zřízení oltářních prostěradel, humerálů, ručníčků na kalich, ku křtu a zapláceno od zřízení (většinou však ušila je zdarma zdejší industrialní učitelka - sl. Cecilie Rödlova se žákyněmi. Tak poněkud upraven důstojnější stánek pro vtěleného Syna Božího. Mimo to dostalo se větších dárek kostelu:

Paní Malá věnovala dosti slušný skleněný lustr, paní Huňková pak 2 červené zlacené konvičky.

Roku 1896 - Kostelu Roztockému přibyl v majetek 1 pěkně vyřezávaný kříž v ceně 12 zl. od slečen Hrubých, 2 skleněných konviček od pí. Römischovy, mimo jiné menší dárky.

I pro kostel Roztocký byl rok 1898 rokem slavnostním. Dostalot' se mu vevnitř nového vymalování, jež ku plné spokojenosti provedl malíř Koželský z Kr. Vinohrad, za 200 zl., které věnovaly po 100 zl. paní Anna Pelikánová, majitelka villy v Roztokách na památku svého zemřelého otce, a firma Oesinger, továrna na barvivo v Roztokách, a pak různými sbírkami sešlo se skoro 100 zl.,

takže snadno bylo opravy provést, zvláště pro to, že veškeré barvy a bronzy potřebné zdarma dodal p. Ant. Krch, materialista z Prahy na přimluvy svých švakrových Rosalie a Františky Hrubých z Roztok. Rovněž znova natřen oltář olejovou barvou, koupen nový koberec k oltáři, za nějž dáno něco přes 50 zl. ač státi měl k 80 zl. Slevil z něho tolik p. Josef Gottwald, obchodník nábytkem v Praze, majitel villy v Roztokách. Kéž Pán Bůh všem, kteří k ozdobě kostelíčka přispěli, ať penězi, ať hmotou, dovozem potřebných věcí, ať bezplatnou prací nebo jakoukoli radou přispěli, hojným štěstím odmění.

Pan řídící učitel Václ. Nedvěd opět daroval 50 zl. pro kostel na zřízení potřeb. Opraveny za ně paramenty kostelní od "Růžencové Výrobní" v Praze za summu 72 zl., zbytek se nedostávající uhrazen čtením intencí a nějakým přebytek od malby kostela zůstavším.

Také se dostalo kostelu Roztockému několikrát antipendium na oba oltáře a polštáře modré od rodiny Huňkových, Štáralových z Vršovic u Prahy, 2 svícňů od mladého p. Römische z Roztok a jiných maličností k.př. křestní štoly.

Celé léto r. 1900 bylo velice suché, následkem toho obilí urodilo se málo, též píce pro dobytek se nedostávalo.

Dary kostelu - Kostelu Roztockému se dostalo darem: 2 alby plátěné od pí. Buschkovy z Prahy, tucet purificatorií a několik pall; od pana Ludvíka Römische pak pěkně vyřezávaného pultu se znaky evangelistů, pod knihu mešní na oltář.

1905 – Oprava chrámu Páně. Ježto tohoto roku bude konána v Roztokách nejd. pánem kardinalem a arcibiskupem Pražským Lvem ze Skrbenských z Hříště generalní visitace, podal místní farář Lud. Čaboun k zastupitelstvu obecnímu v Roztokách žádost za podporu opravy chrámu Páně v Roztokách, jenž nemá žádného jmění a též žádného patrona. Žádost byla vyřízena v sezení tím způsobem, že se učiní sbírka na opravu a obec pak věnuje výmínečně obnos až do 600 kor.

Ve sbírku zejména mezi majiteli vil v Praze obětavě podnikli pánové Leo Peterka pokladník hypoteční banky v Praze a majitel vily v Roztokách a p. Karel Römisch c. k. dvorní dodavatel v Praze a majitel vily v Roztokách. V Praze se sbírka dobře zdařila, sebráno asi 850 kor., v Roztokách však lid nejevil mnoho nadšení pro opravu chrámu Páně - jako obyčejně - jest lhostejný.

Ze sebraných příspěvků a podpory obce usneseno dáti kostelu novou omítku, žlaby okapní, oplechovati věžičku - vše za 1400 korun okrouhle. Snad bude kostelíček vypadati lépe než dřív - podobal se sešlému stařečku. Dej Pán Bůh, aby oprava dlouho vydržela by zase v brzku nemusela býti obtěžována veřejnost Roztocká novými sbírkami pro kostel, proti němuž odpůrci bývají ti, kteří by z něho nejraději měli jen samý hmotný zisk, ale o duchovní dobro se nestarají.

Z počátku roku 1909 se zdá, že nevyhnutelná jest válka Rakouska se Srbskem a Černou horou, k nimž se měli přidati i povstalecké čety Bosenské a Hercegovské. Rovněž i Rusko se hrozivě strojilo proti říši naší. - Však přec protivníci Rakouska se umírnili a válka na nejbližší dobu zažehnána. Jak bude za několik roků, ví jen Bůh.

V našem chrámu Páně byla již sešlá křížová cesta. I věnovala novou pěkně kolorovanou na plátně přilepenou křížovou cestu zdejšímu chrámu Páně paní Libuše Bráfova, dcera + [zemřelého] vůdce národa Františka Riegra a manželka Dra Albína Bráfa, university české v Praze profesora národohospodářství. Když pak došlo svolení nejd. kníž. arcib. Konsistoře v Praze ze dne 26. března 1909 č. 4112, by byla tato nová křížová cesta kanonicky zřízena, byla tato na Velký Pátek posvěcena od dp. P. Václava Mizery O.S.Franc. z kláštera OO Františkánů v Praze za hojného účastenství lidu po předchozím výkladu o pobožnosti této a její užitku, jež učinil týž dp. světitel. Stalo se tak dne 9. dubna 1909. Dej Bůh, by tato nová křížová cesta nejen k oslavě chrámu Páně, ale by i přinesla hojného duchovního užitku zdejším žijícím i zemřelým již osadníkům.

Od 1. května 1916 zaveden po dobu letní tak zvaný letní čas, že postrčily se hodiny o 1 hodinu napřed a vše se dle takto změněného času počítalo, zaveden prý k vůli úspore svítiva.

Dne 6. června 1917 došlo zde k odebrání velkého zvonu k válečným účelům. Zvon snímal vojín Josef Chalupský ještě se dvěma vojíny pomocníky před polednem, zjištěna váha jeho 133 kg. A protože vojíni pospíchali zase jinam a chtěli zvon předatí dráze k dopravě, byl zvon jen na rychlo ofotografován (obrázek se přikládá), ale nápis na zvonu pro spěch vojínů nebylo možno znovu přesně zjistiti.

Dne 22. listopadu 1917 sňat byl s kostelní věže pro válečné účely druhý zvon poledníček ve váze 9 kg a v průměru 26 cm. Snímali ho vojíni: Semecký Josef, Frančík Josef a Šmírek Matěj.

Dne 18. dubna odebrány pro válečné účely prospektové píšťaly cínové z varhan v Roztokách i na Levém Hradci.

...

A pamětní kniha pokračuje dále popisem velice zajímavých událostí. Mezi mnohými například:

- Jak r 1920 proběhla přednáška Dr. Farského, který vyzýval k přístupu k sektě československé. Tehdy odpadlo prý asi 12 osob. Dne 5.VII.1920 večer zapálena hranice.
- Jak volnomyšlenkář učitel Dědeček (bez vyznání), a vyzval k přísaze, že odpadnou od Říma pro památku M. Husa, a že nesmí sem již býti ustanoven katolický kněz.
- Jak se bojovalo o kostel a faru 1920 - 1924
- 1928 - malba kostela - základem bylo 1.000 Kč věnovaných manžely Vančurovými.
- Jak na paměť millenia svatováclavského 1929 byl zasazen na západní (průčelí) stěnu zdejšího kostela relief sv. Václava:
- Proč srpnu 1932 ulomen byl na věžičce kříž, a padl, udržován pouze hromosvodním drátem, na střechu, kterou velmi poškodil.
- Jak se v roce 1937 na farním dvorku ocitla skautská klubovna.
- Události roku 1938 byly smutné pro naši vlast. Opuštění všemi spojenci
- Jak v oné neblahé době poroby se konečně podařilo se vymaniti kostel a faru z vlastnictví obce.
- Elektrické světlo v kostele - jak chlapi mnoho práce neudělali, neboť se v poledne u "Barnetů" opili.
- Jak si kostelník stěžoval, že z kostelních sbírek nic nedostává. A pak i varhaník, zřejmě byl s kostelníkem domluven.
- 1959 - OCT - Stát vykonává od zavedení t.zv. církevních zákonů v r. 1950 dozor nad působením duchovních a církevním hospodařením prostřednictvím okresních církevních tajemníků. Jsou to vždy komunisté a jejich posláním je nejprve získat duchovní pro režim, později omezovat a bránit duchovním v jejich činnosti, zvláště ve škole.
- Incident s OCT - Na Bílou sobotu v noci, když OCT objížděla autem všechny kostely na okrese, viděla P. Fučíka v Tuchoměřicích u oltáře a bylo zle. Hned v úterý faráře telefonicky vyšetřovala.

- Jak v noci na sv. Josefa pomaloval prý nějaký ubožák jižní stěnu kostela dvěma hákovými kříži a to dehtem. Druhého dne, 20. března, tyto malby vlastnoručně odstranili předseda MNV Fr. Špaček a tajemník A. Moravec.
- Podařila se věc, jež se zdála nemožná. Je vidět, že nadšení a láska k věci Boží dovede překonat největší překážky. Kostel vymalován. Pán Bůh zaplať mistru Baštýřovi za jeho obětavost, bez ní by byl kostel nedostal nový vnitřní kabát!

„Závěrem si dovolím vyslovit přání. Přeji sobě i vám, aby kronika, tento pozdrav od našich předků, přinesla do našeho společenství cítění sounáležitosti a tradice.“

František Lednický